

Wspólnota Trudnych Małżeństw SYCHAR

„Co Bóg złączył,
człowiek niech nie rozdziela”
(Mt 19, 6)

- Twoje małżeństwo przeżywa kryzys,
- coraz trudniej porozumieć Ci się ze współmałżonkiem,
- zostałeś/łaś sam/a, jesteś po rozwodzie i czujesz, że życie straciło sens...

Każde trudne sakramentalne małżeństwo jest do uratowania!

WIARA

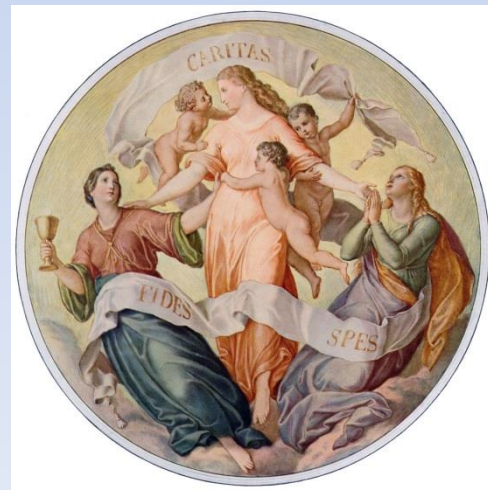
CNOTY LUDZKIE I BOSKIE

- **LUDZKIE – PRZYRODZONE:**
roztropność, sprawiedliwość, umiarkowanie,
męstwo i in.
- **BOSKIE – NADPRZYRODZONE, WLANE:**
wiara, nadzieja, miłość

WIARA, NADZIEJA I MIŁOŚĆ

- dary wszczepione przez Boga
- fundament wiary chrześcijańskiej
- bez nich - nasze chrześcijaństwo jest martwe
- ważne - abyśmy je odkryli i poznali

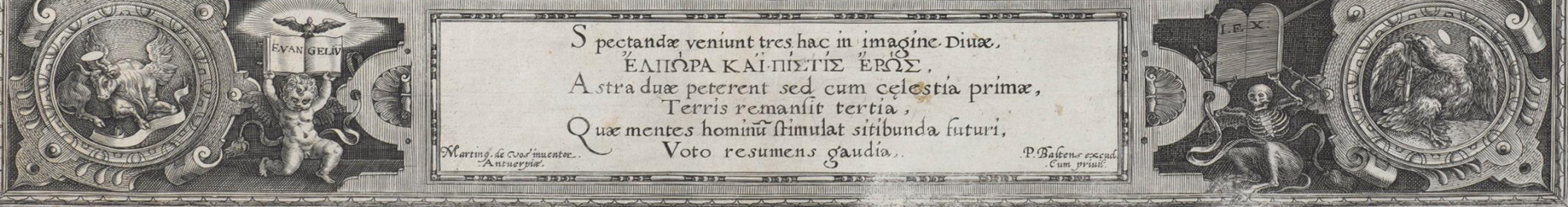
**„Ci, którzy żyją nadzieją, widzą dalej,
ci, co żyją miłością, widzą głębiej,
ci, co żyją wiarą, widzą wszystko w innym świetle”**

(Lothar Zenetti)

**„Wiara ukazuje cel,
nadzieja każe do niego dążyć,
miłość jednoczy z nim”**

(Św. Tomasz)

Spectandæ veniunt tres hæc in imagine Divæ,
 ἘΛΙΩΡΑ ΚΑΙ ΠΙΣΤΙΣ ἘΡΩΣ,
 Astra duæ petere sed cum cælestia primæ,
 Terris remansit tertia,
 Quæ mentes hominū stimulat sitibunda futuri,
 Voto resumens gaudia.

Maring. de Vos' inventore. Antuerpis.

P. Baleno. excudit. Cum privi.

WIERZYĆ, TO ZNACZY...

- **zawierzyć Bogu**
- **powierzyć Mu nasz los**
- **nawiązać głęboko osobistą więź z naszym Stwórcą i Odkupicielem**
- **uczynić tę więź fundamentem całego życia**

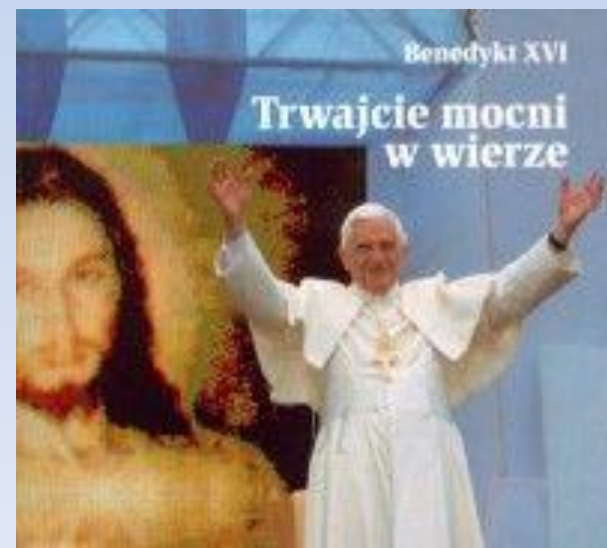
(Homilia Benedykta XVI, 28.05.2006, Kraków)

WIARA PROWADZI KU BOGU I SAMA JEST DROGĄ DO NIEGO WIODĄCĄ

- **udziela wskazówek do lepszego życia**
- **wyznacza ścieżki ludzkiego postępowania**
- **wskazuje drogę zagubionym i potrzebującym pomocy**

DOJRZAŁA WIARA CZŁOWIEKA ZAWIERA TRZY ISTOTNE ELEMENTY:

1. przyjęcie zespołu prawd objawionych nam przez Pana Boga
2. osobista więź z Panem Bogiem
3. okazywanie Bogu posłuszeństwa

1. PRZYJĘCIE PRAWD OBJAWIONYCH NAM PRZEZ PANA BOGA

- **poznanie tych prawd**
- **integralne przyjęcie prawdy objawionej**

2. OSOBISTA WIĘŹ Z PANEM BOGIEM - PRZEZ CHRYSTUSA W DUCHU ŚWIĘTYM

- wiara - osobista relacja z Chrystusem**
- oparta na miłości Pana Boga**
- oparta na łasce sakramentów**
- umacniana przez nieustanną modlitwę,
uwielbienie, dziękczynienie i pokutę**

3. OKAZYWANIE BOGU POSŁUSZEŃSTWA

- podejmowanie życia według Bożej woli z miłości do Boga i do bliźniego
- posłuszeństwo Bogu służy naszemu dobru
- wzorem posłuszeństwa jest dla nas Jezus Chrystus

*„Jest moją radością, mój Boże,
czynić Twoją wolę”*

(Ps 40, 9)

POŚLUSZEŃSTWO JAKO WYRAZ ZAUFANIA BOGU

ważne jest to, w co wierzymy,
ale jeszcze ważniejsze

- Komu wierzymy i Komu ufamy

„Wiem, komu uwierzyłem” (2Tm 1,12)

*„Ufam Tobie, boś Ty wierny,
wszechmocny i miłosierny”.*

ZAUFANIE I POSŁUSZEŃSTWO BOGU W CZASIE PRÓBY

- **postawa zawierzenia Bogu w czasie próby
uzdalnia nas do posłuszeństwa na wzór
Chrystusa**
- **zaufanie Bogu w próbie wiary uzdalnia nas
do podjęcia kolejnego kroku na drodze
posłuszeństwa**

WIARA JAKO ŁASKA I ZADANIE

(jako dana i zadana)

- wiara jako łaska:
  - wiara jest darem Bożym
  - wiara nie jest wynikiem naturalnego działania człowieka
  - wiara jest darem danym przy chrzcie
- wiara jako zadanie:
  - nie bądźmy leniwi w wierze
  - wiara wymaga naszego wysiłku

WIARA BEZ UCZYNKÓW JEST MARTWA

*„Tak jak ciało bez ducha jest martwe,
tak też jest martwa wiara bez uczynków”*

(Jk 2,26)

*„Jesteśmy bowiem Jego dziełem,
stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych
czynów, które Bóg z góry przygotował,
abyśmy je pełnili”*

(Ef 2,10)

WIARA RODZI SIĘ ZE SŁUCHANIA

„Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa” (Rz 10,10)

- wiara nie jest owocem naszych przemyśleń
- Bóg chce być poznany i daje się poznawać przez swoje Objawione Słowo
- gdzie możemy usłyszeć Boga, który do nas mówi?

NASZA WIARA NIESIONA JEST WIARĄ KOŚCIOŁA JAKO WSPÓLNOTY

- jesteśmy dziećmi Kościoła

„Kościół jest matką wszystkich wierzących” (KKK 181)

- wiara jest aktem wspólnotowym
- wiara wyznawana przez Kościół daje pewność naszej wierze osobistej
- wiara nie jest aktem wyizolowanym
- powierzając się Kościołowi, powierzmy się Chrystusowi, bo Kościół to Jego Mistyczne Ciało

PRZYKŁADY WIARY W HISTORII ZBAWIENIA

- wiara Abrahama
- wiara Maryi
- wiara Apostołów
- wiara męczenników
- wiara kobiet i mężczyzn na przestrzeni wieków
- nasza wiara - żywe rozpoznawanie Pana Jezusa obecnego w naszym życiu i w historii

BIBLIOGRAFIA

1. BENEDYKT XVI , ZACHOWUJCIE I POGŁĘBIAJCIE WASZĄ WIARĘ
[.https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/homilie/pl_plpilsudskiego_26052006.html](https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/homilie/pl_plpilsudskiego_26052006.html)
2. BENEDYKT XVI, LIST APOSTOLSKI W FORMIE «MOTU PROPRIO» PORTA FIDEI OGŁASZAJĄCY ROK WIARY http://www.vatican.va/content/benedict-xvi/pl/motu_proprio/documents/hf_ben-xvi_motu-proprio_20111011_porta-fidei.html
3. BENEDYKT XVI, KATECHEZA 23. 01. 2013 (ABRAHAM)
<https://www.swietyjosef.kalisz.pl/RokWiary/24.html>
4. BENEDYKT XVI, TRWAJCIE MOCNI W WIERZE
https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/podroze/pl_20060528_1.html.
5. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO
6. KS. A. PRONIEWSKI, PROBLEMATYKA WIARY W NAUCZANIU BENEDYKTA XVI -
https://repozytorium.uwb.edu.pl/jspui/bitstream/113320/1252/1/RTK_10_2011_Proniewski_%5B2%5D.pdf
7. KS. BP I. DEC – KATECHEZA <https://www.radiomaryja.pl/multimedia/katecheza-modlitwa-ktora-rodzi-sie-z-wiary/>
8. KS. I. SKUBIŚ, WIARA BEZ UCZYNKÓW JEST MARTWA
<https://www.niedziela.pl/artukul/99506/nd/%E2%80%9EWiara-bez-uczynkow-martwa-jest%E2%80%9D-Jk-2>
9. PIELGRZYMKA BENEDYKTA XVI DO POLSKI, 2006
https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/podroze/pl_20060528_1.html

Konspekt do prezentacji

WIARA

Slajd 1 - Tytuł - Wiara

CZ I - CNOTY LUDZKIE I BOSKIE

Slajd 2 - Czym jest cnota

Powołanie do szczęścia polegającego na wspólnocie z Bogiem wymaga przyjęcia pewnych stałych dyspozycji wewnętrznych, które uzdalniają osobę ludzką do moralnie dobrego działania. Te trwałe nastawienia moralne określamy mianem cnót.

- Cnoty (sprawności) dzielimy na **ludzkie** (przyrodzone) oraz **Boskie** (nadprzyrodzone) zwane również teologalnymi lub wlanymi.
- Do najważniejszych cnót ludzkich należą: roztropność, sprawiedliwość, umiarkowanie, męstwo. Pozostałe cnoty ludzkie gromadzą się wokół nich (KKK1805).
- Cnoty Boskie to: wiara, nadzieja, miłość (KKK1813).

Slajd 3 - Dlaczego ważne jest poznawanie cnót: wiary nadziei i miłości?

Wiara, nadzieja i miłość stanowią fundament wiary chrześcijańskiej, odnoszą się bezpośrednio do Boga i są wszczepione w nas przez Boga (KKK 1813). Są darami, dzięki którym możemy mieć udział w naturze samego Boga oraz żyć i postępować jak Jego dzieci. Ponieważ stworzeni jesteśmy jako dzieci Boże, więc dążymy do tego obrazu w nas.

Bez wiary, nadziei i miłości nasze chrześcijaństwo jest martwe. Dlatego też ważną sprawą jest to, abyśmy je odkryli i poznali.

Slajd 4 - Cnoty Boskie są ze sobą wewnętrznie powiązane

Wiara, nadzieja, miłość są ze sobą powiązane i tworzą ściśłą jedność życia łaski w człowieku. Odpowiadają zasadniczym władzom duchowym człowieka: duchowemu poznaniu, dążeniu i miłowaniu.

„Ci, którzy żyją nadzieją, widzą dalej, ci, co żyją miłością, widzą głębiej, ci, co żyją wiarą, widzą wszystko w innym świetle” (Lothar Zenetti).

Św. Tomasz zauważa: *„Wiara ukazuje cel, nadzieja każe do niego dążyć, miłość jednoczy z nim”.*

Slajd 5 - Cnoty Boskie są ze sobą wewnętrznie powiązane cd.

Miłość karmi potrzebujących, Nadzieja spogląda z ufnością w niebo; obie zaś opierają się na Wierze, która ramionami obejmuje krzyż.

CZ II - WIARA

(Temat został opracowany na podstawie nauczania Benedykta XVI)

Slajd 6 - Wierzyć, to znaczy...

Wierzyć - to znaczy zawierzyć Bogu, powierzyć Mu nasz los. Wierzyć - to znaczy nawiązać głęboko osobistą więź z naszym Stwórcą i Odkupicielem przez Chrystusa w mocy Ducha Świętego i uczynić tę więź fundamentem całego życia.

Slajd 7 - Wiara prowadzi ku Bogu i sama jest drogą do Niego wiodącą.

Wiara ma fundamentalne znaczenie w życiu każdego człowieka i ciągle wywiera ogromny wpływ na każdą osobę ludzką i kulturę, w której żyje. Udziela wskazówek do lepszego życia, wyznacza ścieżki ludzkiego postępowania, wskazuje drogę zagubionym i potrzebującym pomocy. W życiu każdego chrześcijanina jest drogą prowadzącą do Boga. Bez niej człowiek czuje się zagubiony i pozbawiony sensu życia. Człowiek wierzący może stać się autorytetem i wzorem do naśladowania, jeżeli dzięki przekonaniu w wierze swoim postępowaniem z miłością konsekwentnie służy Bogu i innym ludziom, jeżeli niesie pomoc najbardziej potrzebującym. Wiara sprawia, że modlitwa osoby wierzącej, jej udział we Mszy św. staje się siłą zbliżającą do Boga oraz dającą szansę na lepsze życie. Warto wierzyć, a przez to stawać się lepszym, upodabniając się do Tego, w Kogo się wierzy.

Slajd 8 - Składniki wiary

Papież Benedykt w jednej ze swoich homilii przypomniał, że dojrzała wiara człowieka zawiera trzy istotne elementy:

1. przyjęcie zespołu prawd objawionych nam przez Pana Boga,
2. osobista więź z Panem Bogiem przez Chrystusa w Duchu Świętym,
3. okazywanie Bogu posłuszeństwa.

Slajd 9 - Składniki wiary –przyjęcie zespołu prawd objawionych nam przez Pana Boga

Wierzmy w to, co jest objawione w Bożym słowie, spisany i przekazany, a co Kościół podaje nam do wierzenia jako objawione przez Boga. W akcie wiary uznajemy za prawdę to, czego do końca nie ogarnia nasz umysł, a co Bóg nam objawia o sobie, o nas samych i o otaczającej nas rzeczywistości, także tej niewidzialnej, niepojętej, niewyobrażalnej.

Poznanie prawd objawionych. Przyjęcie prawd objawionych nam przez Pana Boga, przede wszystkim przekazanych nam przez Jezusa Chrystusa, zakłada najpierw poznanie tych prawd. Cnota wiary sprawia, że jesteśmy zdolni do poznania pełni prawd Bożych. To poznanie możemy realizować przez lekturę Pisma Świętego i Katechizmu Kościoła Katolickiego, słuchanie Bożego słowa na liturgii i podczas innych nabożeństw, spotkań religijnych, słuchanie homilii, kazań, konferencji religijnych, także czytanie dobrych książek teologicznych i prasy katolickiej (patrz: slajd 16).

Integralne przyjęcie prawdy objawionej. Ważne jest integralne przyjęcie prawdy objawionej, a więc nie wybiórcze, ale całościowe. Nie tak całkiem rzadkim zjawiskiem wśród chrześcijan, zwłaszcza tzw. otwartych, jest wybieranie i akceptowanie z depozytu Objawienia, tylko niektórych prawd, zwłaszcza tych łatwiejszych do zachowania i przestrzegania. Bywa tak, że niektórzy nie przyjmują prawd trudnych, np. prawdy o nierozzerwalności małżeństwa.

Slajd 10 - Składniki wiary - osobista więź z Panem Bogiem przez Chrystusa w Duchu Świętym

Konkretnym wymiarem wiary jest zawierzenie Jezusowi Chrystusowi i Ojcu, który Go posłał.

Aby zwrócić się do Boga w postawie zawierzenia, trzeba go najpierw poznać. Nie wystarczy jednak poznać Boga tylko teoretycznie, ale konieczne jest wejść z Nim w relację i odkrywać, że Jezus jest Bogiem żywym.

Wiara polega na głębokiej, osobistej relacji z Chrystusem, relacji opartej na zaufaniu i miłości Tego, który nas pierwszy umiłował, aż do całkowitej ofiary z siebie. Do osobistej relacji ze Stwórcą i Odkupicielem uzdalnia nas Duch Święty.

Bóg, będąc samą Miłością – w pełni chce pomagać człowiekowi, pragnie obdarzać go miłością i przyjaźnią. Zaprasza człowieka do wiary, On oczekuje na spotkanie z człowiekiem, na naszą odpowiedź. Nie możemy być obojętni na tak wielką miłość Boga, na Jego zaproszenie.

Naszą odpowiedzią na Bożą Miłość jest otwarte serce i gotowość do okazywania miłości. Odpowiemy na Bożą Miłość przez dążenie do wewnętrznego zjednoczenia z Nim opartego na łasce sakramentów, umacnianego przez nieustanną modlitwę, uwielbienie, dziękczynienie i pokutę. Nie może też zabraknąć uważnego wsłuchiwanie się w natchnienia, które On przekazuje nam przez swoje Słowo, przez osoby, które spotykamy, przez sytuacje z codziennego życia.

Szczególnym spotkaniem z Bogiem, trwaniem w relacji z Nim, jest modlitwa. Modlitwa jest niezbędna, byśmy żyli z sercami wypełnionymi wdzięcznością wobec Boga, od którego dosłownie wszystko otrzymaliśmy: życie, jako takie zdrowie, przyjaciół, krewnych, piękny świat, w którym żyjemy. W dobrej modlitwie odkrywamy Boga jako prawdziwego, kochającego nas Ojca, zatroskanego o nasz los na każdym wirażu naszego życia, kochającego nas bezwarunkowo, również wtedy, kiedy po uszy tkwimy w bagnie grzechów. Potrzebujemy modlitwy, która nie będzie wyliczanką naszych żądań, życzeń, skarg i zażaleń, lecz wsłuchiwanie się w to, co Bóg ma nam do powiedzenia, poszukiwaniem Jego woli, uzgadnianiem z Nim naszych planów i pomysłów na życie. Potrzebujemy modlitwy, która nie będzie bezmyślnym recytowaniem formułek, lecz spotkaniem z Bogiem Żywym jako najbliższą, kochającą nas Osobą.

Nawiązanie osobistej relacji ze Stwórcą i Odkupicielem, za sprawą Ducha Świętego, który działa w sercach, i na tej więzi budowanie całego życia – to zadanie każdego chrześcijanina.

Slajd 11 - Składniki wiary – okazywanie Bogu posłuszeństwa

Posłuszeństwo to podejmowanie życia według Bożej woli z miłości do Boga i do bliźniego. Wiara domaga się posłuszeństwa Bogu, czyli podejmowania życia według Bożej woli, zawartej w Jego przykazaniach. *„Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę, a Prawo Twoje mieszka w moim wnętrzu”* (Ps 40, 9).

Kiedy Jezus nauczał tłumy, potwierdził prawa, które Stwórca wpisał w serce człowieka, a później zapisał na tablicach Dekalogu. Jezus jednak dał Prawo nową motywację: by zachowywać dziesięć przykazań z miłości do Boga i do bliźniego: *„Miłować [Boga] całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego znaczy daleko więcej niż wszystkie całopalenia i ofiary”* (Mk 12, 33).

Posłuszeństwo Bogu służy naszemu dobru. Pan Bóg kocha nas i najlepiej wie, co jest nam potrzebne, zawsze chce naszego szczęścia, dlatego też kiedy będziemy kierować się w życiu Jego wolą, możemy mieć pewność, że posłuży to naszemu dobru.

„A teraz, Izraelu, czego żąda od ciebie Pan, Bóg twój? Tylko tego, byś się bał Pana, Boga swojego, chodził wszystkimi Jego drogami, miłował Go, służył Panu, Bogu twemu, z całego swojego serca i z

całej swej duszy, strzegł poleceń Pana i Jego praw, które ja ci podaję dzisiaj dla twego dobra” (Pwt 10,12-13).

Wzorem posłuszeństwa jest dla nas Jezus Chrystus. Posłuszeństwo Chrystusa było owocem Jego osobistej decyzji podjętej w wolności. Z decyzją tą był związany trud i walka wewnętrzna. Posłuszeństwo swojemu Ojcu Jezus okupił cierpieniem:

„I chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał” (Hbr 5, 8). Wyrazem dojrzałego posłuszeństwa jest pragnienie naśladowania samego Chrystusa posłusznego Ojcu aż do śmierci na krzyżu. *„Nie moja wola, lecz Twoja niech się stanie” (Łk 22, 42).*

Istotą naśladowania Chrystusa jest wewnętrzna przemiana życia. Stąd nasze posłuszeństwo w wierze:

- nie może polegać jedynie na słuchaniu nauki i na posłusznym przyjmowaniu przykazań - oznacza ono coś bardziej radykalnego: przyłgnięcie do osoby samego Jezusa, udział w Jego dobrowolnym i pełnym miłości posłuszeństwie woli Ojca. *„Jest moją radością, mój Boże, czynić Twoją wolę” (Ps 40, 9),*
- wymaga otwarcia się na Jego prowadzenie, a tym samym rezygnowania z dążenia do samorealizacji,
- w konkretnych sytuacjach życiowych wymaga od nas zaangażowania, ofiary, a nieraz nawet heroizmu, często wiążącego się z cierpieniem;
- wymaga dobrowolnego oddania się drugiemu – dla prawdy, dla miłości, dla Boga, który w Jezusie Chrystusie wskazuje nam drogę,
- wymaga podjęcia decyzji, by przestać uważać zysk i zarobek, karierę i sukces za ostateczny cel życia; za podstawowe kryteria uznać - prawdę i miłość,
- wymaga dokonania wyboru między życiem tylko dla siebie, a oddaniem siebie – dla większej sprawy.

By temu sprostać winniśmy nieustannie konfrontować się z postawą Jezusa w Jego synowskiej relacji do Ojca.

Slajd 12 - Posłuszeństwo jako wyraz zaufania Bogu

Nasze posłuszeństwo nie może być jedynie zewnętrznym podporządkowaniem się prawu, lecz winno być owocem autentycznego, wolnego, dojrzałego i odpowiedzialnego wyboru i wypływać z serca jako świadectwo miłości oraz jako wyraz zaufania Bogu.

Zaufanie Bogu to powierzenie się Mu na dobre i na złe, powierzenie się Temu, dla którego nie ma nic niemożliwego *„Dla Boga bowiem nie ma nic niemożliwego” (Łk 1, 37)* i który z największego zła może wyprowadzić dobro. Ufność Bogu oparta jest na takich jego przymiotach, jak: wierność, wszechmoc i miłosierdzie. Wyrażamy to w modlitwie: *„Ufam Tobie, boś Ty wierny, wszechmocny i miłosierny”.*

Nasza wiara przejawia się w zaufaniu Osobie – nie zwyczajnej osobie, ale Jezusowi Chrystusowi. Ważne jest bowiem to, w co wierzymy, ale jeszcze ważniejsze - Komu wierzymy i Komu ufamy *„Wiem, komu uwierzyłem” (2Tm 1,12).*

Nie wystarczy samo stwierdzenie „wierzę”, ważne jest byśmy w bezgranicznym zaufaniu Jezusowi zaprosili Go do swojego życia. To On ma być naszym Panem. Zaufać Chrystusowi, to nic innego jak uczynić całkowity dar ze swego życia, niezależnie od kosztów i korzyści, ze względu na Niego

samego, ze względu na Tego, który jest drogą, prawdą i życiem „...*Ja jestem drogą i prawdą, i życiem*” (J 14, 6).

Slajd 13 - Zaufanie i posłuszeństwo Bogu w czasie próby

Poprzez nasze zranienia Bóg daje nam łaskę pogłębiania wiary.

Postawa zawierzenia Bogu w czasie próby uzdalnia nas do posłuszeństwa na wzór Chrystusa.

Wiara to zawsze akt człowieka - istoty słabej i ograniczonej. W życie wiary wpisane jest bowiem wątplenie, wyraźnie dochodzące do głosu w różnych życiowych trudnościach i bolesnych doświadczeniach, których nie brakuje w naszym życiu. Wszelkie życiowe burze są zawsze próbami naszej wiary. Jeśli w naszym życiu jest jakaś rana, niepokój, może żal, kiedy myślimy, że wszystko się skończyło, to jest to czas, by całkowicie zaufać Bogu. Pan Bóg dopuszcza tyle zranień, tyle trudnych chwil, byśmy uświadomili sobie naszą słabość i przez to otworzyli się na łaskę. Doświadczenie słabości może sprawić, że będziemy zwracać się o pomoc do Boga. Bóg przez trudne doświadczenia życiowe chce uczynić nas słabszymi, byśmy Go potrzebowali, byśmy coraz bardziej Mu ufając, w Nim szukali oparcia i prowadzenia, szukali Jego woli. W takich sytuacjach możemy zrealizować nasze upodobnienie się do Chrystusa w posłusznym pełnieniu woli Bożej.

Zaufanie Bogu w próbie wiary uzdalnia nas do kolejnego kroku na drodze posłuszeństwa. Bóg dopuszcza próby wiary, byśmy opierali ją nie na sobie, a jedynie na wierności i życzliwej miłości samego Boga. W sytuacjach, kiedy wiara poddana jest próbie, paradoksalnie - otrzymujemy szansę jej rozwoju. Jeśli w czasie próby z ufnością zwracamy się do Boga, nasza wiara się umacnia i utwierdza. Każde jej zagrożenie domaga się od nas nowego aktu zaufania. Jedynie ono sprawia, że możemy uczynić kolejny krok ku posłuszeństwu, czyli ku wierze bardziej pogłębionej i dojrzałej. Ten krok łatwiej uczynić, gdy pamiętamy, że Bóg jest naszym Ojcem któremu możemy całkowicie zaufać.

Slajd 14 - Wiara jako łaska i zadanie (jako dana i zadana)

Wiara jako łaska.

- **Wiara jest darem Bożym.** Wiara jest dana - oznacza to, że jest darem Bożym, łaską Bożą o którą trzeba wciąż prosić, na którą trzeba się otwierać. Jest ona otwarciem okna na Boga, które może otworzyć tylko Bóg. Nie można otworzyć się na Boga bez pomocy Boga. Bóg otwierając człowieka na siebie samego, okazuje mu swoją darmową miłość, czyli łaskę. „*Łaską bowiem, jesteśmy zbawieni przez wiarę, a to nie pochodzi od nas, lecz jest darem Boga*” (Ef 2, 8).
- **Wiara nie jest wynikiem naturalnego działania człowieka,** lecz przychodzącym z zewnątrz podarunkiem, którym może zostać obdarowany każdy człowiek. Bóg pierwszy ukochał człowieka, dlatego inicjatywa zawsze leży po Jego stronie. Do Boga zawsze należy pierwszy krok. On pierwszy wychodzi naprzeciw człowiekowi. On sam daje się poznać, objawia się, wzywa, zaprasza. Wiara człowieka jest zawsze odpowiedzią na Boże wezwanie. Chrystus mówił: „*Nikt nie może przyjść do Mnie, jeśli go nie pociągnie Ojciec, który Mnie posłał*” (J 6,44).

- **Wiara jest darem danym przy chrzcie.** W momencie chrztu otrzymujemy wraz z życiem nadprzyrodzonym dar wiary. W ochrzczonego człowieka poprzez wszczęcie w Chrystusa dokonuje się poświęcenie osoby ludzkiej Bogu i powołanie jej do świętości.

Wiara jako zadanie. Wiara zależy także od nas. Oprócz łaski jest w wierze także nasz udział, polegający na tym, że przyjmujemy to, co mówi do nas Bóg i jesteśmy gotowi pełnić wolę Bożą, mimo że niekiedy jej nie rozumiemy.

- **Nie bądźmy leniwi w wierze.** Apostoł Paweł prosi swego ucznia Tymoteusza, by zabiegał o wiarę: „*Uciekaj zaś przed młodzieńczymi pożądaniem, a zabiegaj o sprawiedliwość, wiarę, miłość, pokój*” (2Tm 2,22). Taka zachęta skierowana jest do każdego z nas, abyśmy nie byli leniwi w wierze. Wiara zobowiązuje każdego z nas, abyśmy stawiali się żywym znakiem obecności Zmartwychwstałego w świecie, abyśmy dbali o rozwój i pogłębianie wiary do końca naszego życia.
- **Wiara wymaga naszego wysiłku.** Wiara jest rzeczywistością domagającą się z naszej strony wysiłku i zaangażowania. Zapraszając nas do wiary, Bóg proponuje nam żywą, osobową relację, która jest przede wszystkim postawą wyrażającą się w czynach. Poprzez nasze czyny – będące odpowiedzią na Bożą Miłość, okazujemy Bogu zaufanie, posłuszeństwo, wierność w codziennym życiu - dajemy w ten sposób świadectwo naszej wiary. Albowiem wiara bez uczynków jest martwa.....

Slajd 15 - Wiara bez uczynków jest martwa

„Tak jak ciało bez ducha jest martwe, tak też jest martwa wiara bez uczynków” (Jk 2,26).

„Jaki z tego pożytek, bracia moi, skoro ktoś będzie utrzymywał, że wierzy, a nie będzie spełniał uczynków? Czy [sama] wiara zdoła go zbawić? Jeśli na przykład brat lub siostra nie mają odzienia lub brak im codziennego chleba, a ktoś z was powie im: «Idźcie w pokoju, ogrzejcie się i najedzcie do syta!» - a nie dacie im tego, czego koniecznie potrzebują dla ciała - to na co się to przyda? Tak też i wiara, jeśli nie byłaby połączona z uczynkami, martwa jest sama w sobie” (Jk 2, 14-17).

Wiara, która nie ma przełożenia na czyn miłości Boga i bliźniego, jest karykaturą wiary. Pan Jezus wyraźnie powiedział, że jeżeli kiedykolwiek znajdziemy się obok człowieka potrzebującego pomocy: chorego, biednego, uwięzionego - to trzeba wiedzieć, że to On w tych ludziach prosi nas o pomoc. Chrystus przekłada nam naszą wiarę na miłość.

Za człowiekiem wierzącym powinny zatem iść dobre czyny, dokonywane z miłości do Boga i człowieka. Jeżeli tych czynów nie ma, to taki człowiek może być tylko teoretykiem wiary niewiele wnoszącym do budowy królestwa Bożego. Ten, który ma być „solą ziemi”, staje się wtedy „minerałem” niepełnowartościowym i bezużytecznym. *„Jesteśmy bowiem Jego dziełem, stworzeni w Chrystusie Jezusie dla dobrych czynów, które Bóg z góry przygotował, abyśmy je pełnili” (Ef 2,10).* Warto podkreślić, że dla Pana Boga nie liczy się to, ile robimy, ale co i z jaką intencją robimy - czyli czy ważne jest, aby nasze działanie było spójne ze słowami modlitwy Pańskiej „...bądź wola Twoja...”, a jednocześnie podjęte w wolności dzieci Bożych, z intencją szukania i pełnienia Jego woli, a nie własnej.

Slajd 16 - Wiara rodzi się ze słuchania

„Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa” (Rz 10,10).

Wiara nie jest owocem naszych przemyśleń ani nawet próby wniknięcia w głąb naszego wnętrza. Nie jest przyjęciem tego, co wymyśliliśmy sami - przychodzi do człowieka z zewnątrz. Jest tym, co zostało nam powiedziane, co wzywa i zobowiązuje. Rodzi się ze słuchania.

Bóg chce być poznany i daje się poznawać przez swoje Objawione Słowo. Jesteśmy wezwani do słuchania i do poznawania Boga. Jeśli nie znamy Boga, to jesteśmy za to całkowicie odpowiedzialni. Bóg zawsze jest gotowy do spotkania z człowiekiem. Czeka na nas, abyśmy zechcieli spotkania z Nim i podejmowali każdego dnia trud z tym związany, aby mógł napełniać nasze serca pokarmem, którym są Jego słowa, dające prawdziwą wiarę. Owocem tego trudu będzie coraz pełniejsza wiara – wiara, która rodzi się i wzrasta przez słuchanie.

Gdzie możemy usłyszeć Boga, który do nas mówi? Fundamentalne znaczenie ma Pismo Święte. „*Pismo święte zawiera słowo Boże, a ponieważ jest natchnione, jest prawdziwie słowem Bożym*” (KKK 135).

Całe Pismo święte opowiada o objawianiu się Boga ludzkości, mówi o wierze i naucza nas wiary, opowiadając historię, w której Bóg realizuje swój plan odkupienia i staje się bliski ludziom.

Innym źródłem poznania Boga może być Katechizm Kościoła Katolickiego oraz słuchanie głosu Kościoła nauczającego, który przemawia przez swoich pasterzy (homilie, kazania, katechezy, różnego rodzaju rekolekcje itp.) Nie bez znaczenia jest też spotkanie ze świadkami wiary w naszym codziennym życiu. Usłyszane świadectwo może przyczynić się do umocnienia naszej wiary.

Slajd 17 - Nasza wiara niesiona jest wiarą Kościoła jako wspólnoty

Jesteśmy dziećmi Kościoła. Matka Kościół wierzy za nas i dla nas „*Kościół jest matką wszystkich wierzących*” (KKK181). W czasie Mszy św., przed przyjęciem Komunii św., modlimy się: „*Panie, Jezu Chryste, nie patrz na grzechy nasze, lecz na wiarę swojego Kościoła...*”.

Kościół jest wspólnotą ludzi wierzących i ochrzczonych, którzy w relacji do Boga nie kierują się własną intuicją, lecz z całym zaufaniem przyjmują Boże Objawienie i strzegą go. Bóg ustanawiając Kościół jako narzędzie, posługuje się nim w prowadzeniu człowieka do siebie, uczynił z Kościoła miejsce spotkania człowieka ze sobą. Kościół jest dla nas naturalnym środowiskiem wiary. Przez chrzest stajemy się członkami wielkiej rodziny – Kościoła.

Wiara jest aktem wspólnotowym, wyznaniem wiary Kościoła „wierzymy”. Kościół wierzy, a ja wierzę w jego wnętrzu. Wyznanie „wierzę” – podkreśla indywidualny wymiar wiary, która zawsze jest decyzją, aktem wolnego człowieka. Jednocześnie prawdą jest i to, że „*nikt nie może wierzyć sam, tak jak nikt nie może żyć sam*” (KKK 166). Obie formy są prawdziwe i potrzebne. Osobista wiara w Chrystusa, zrodzona z dialogu z Nim, jest złączona z wiarą Kościoła.

Wiara wyznawana przez Kościół daje pewność naszej wierze osobistej. Kościół daje pewność, że człowiek w drodze do Boga nie pofądzi. Credo wyznawane podczas niedzielnej Eucharystii chroni nas przed niebezpieczeństwem wiary w innego Boga niż Ten, którego objawił nam Jezus. Osobiste zaangażowanie w wierze musi zawsze opierać się na mocnym fundamencie Kościoła. W przeciwnym wypadku wierze grozi zejście na bezdroża. A zatem tylko i wyłącznie w Kościele i za jego pośrednictwem możemy spotkać Chrystusa i dokonywać weryfikacji swojej wiary.

Wiara nie jest aktem wyizolowanym. „*Wierzący otrzymał wiarę od innych, dlatego powinien ją przekazywać innym. Nasza miłość do Jezusa i ludzi skłania nas do mówienia innym o naszej wierze. „Każdy wierzący jest ogniwem w wielkim łańcuchu wierzących. Nie mogę wierzyć, jeśli nie będzie*

mnie prowadziła wiara innych, a przez moją wiarę przyczyniam się do prowadzenia wiary innych” (KKK 166).

Kto kocha Chrystusa, powinien kochać też Kościół, gdyż to on uczy człowieka żyć z Bogiem, i we wspólnocie z Nim. Powierając się Kościołowi, powierzamy się Chrystusowi, bo Kościół to Jego Mistyczne Ciało.

Slajd 18 - Przykłady wiary w historii zbawienia

Przykłady wiary możemy znaleźć w 11 rozdziale Listu do Hebrajczyków (Hbr 11, 1-40), gdzie autor wskazuje na wielkie postacie biblijne, które żyły wiarą, stając się wzorem dla wszystkich wierzących.

Wiara Abrahama. Spośród wszystkich postaci szczególnym wzorem wiary jest dla nas Abraham, wielki patriarcha, przykładowy wzór, ojciec wszystkich wierzących. *„On to wbrew nadziei uwierzył nadziei, że stanie się ojcem wielu narodów”* (Rz 4,18). Został poddany wielu próbom, w których nie zachwiał się w wierze, okazał zaufanie i posłuszeństwo Bogu.

„Przez wiarę ten, którego nazwano Abrahamem, usłuchał wezwania Bożego, by wyruszyć do ziemi, którą miał objąć w posiadanie. Wyszedł nie wiedząc, dokąd idzie. Przez wiarę przywędrował do Ziemi Obiecanej, jako ziemi obcej, pod namiotami mieszkając z Izaakiem i Jakubem, współdziedzicami tej samej obietnicy. Oczekiwał bowiem miasta zbudowanego na silnych fundamentach, którego architektem i budowniczym jest sam Bóg” (Rz 11,8-10).

Pod koniec jego życia Bóg skierował do niego polecenie: *„Weź twego syna jedynego, którego miłujesz (...), idź do kraju Moria (...) i tam złóż go w ofierze”* (Rdz 22,2). Bóg wyrzekł przerażające słowa, niewyobrażalne żądanie! Ta dramatyczna historia może być pytaniem o granice posłuszeństwa. Próba jakiej zostaje poddany patriarcha, zdawała się przeczyć przymierzu, jakie z nim wcześniej zawarł Bóg, który obiecał mu potomstwo, dotrzymał obietnicy a potem jakby wszystkiemu zaprzeczył. Stary Abraham nas wszystkich zaskoczył. Dla niego Bóg był naprawdę najważniejszy. Zaparł się samego siebie i chciał spełnić polecenie Boga. Jak się okazało zamiarem Boga nie było zabicie Izaaka, ale poznanie Abrahama, a dokładniej – zbadanie jego wiary, jego posłuszeństwa.

Wiara Maryi. Przez wiarę Maryja przyjęła słowa Anioła i uwierzyła w zwiastowanie, że stanie się Matką Boga w posłuszeństwie swego oddania (por. Łk 1,38). Z wiarą szła za nauczającym Panem i pozostała z Nim aż do Golgoty (por. J 19, 25-27). W wierze cieszyła się owocami zmartwychwstania Jezusa i zachowując w swoim sercu wszelkie wspomnienia (por. Łk 2, 19,51), przekazała je Dwunastu zgromadzonym z Nią w Wieczerniku, aby otrzymać Ducha Świętego (por. Dz 1, 14; 2, 1-4).

Wiara apostołów. Ze względu na wiarę apostołowie zostawili wszystko, aby pójść za Nauczycielem (por. Mt 10, 28). Wierzyli w słowa, którymi zapowiadał Królestwo Boże obecne i realizujące się w Jego osobie (por. Łk 11,20). Trwali w komunii z Jezusem, który ich nauczał, pozostawiając im nową regułę życia, przez którą byliby po Jego śmierci rozpoznawani jako Jego uczniowie (por. J 13,34-35). Przez wiarę poszli na cały świat, wypełniając polecenie niesienia Ewangelii wszelkiemu stworzeniu (por. Mk 16,15) i bez jakiegokolwiek obawy głosili wszystkim radość zmartwychwstania, którego byli wiernymi świadkami.

Wiara męczenników. Z powodu wiary męczennicy oddali swe życie, by zaświadczyć o prawdzie Ewangelii, która ich przekształciła i uzdolniła do osiągnięcia największego daru miłości, przebacząc swoim prześladowcom.

Wiara kobiet i mężczyzn na przestrzeni wieków. Ze względu na wiarę kobiety i mężczyźni na przestrzeni wieków dawali świadectwo tego, że są chrześcijanami: w rodzinie, w życiu zawodowym, publicznym, w wypełnianiu charyzmatów i posług, do których byli powoływani.

Nasza wiara. Ze względu na wiarę żyjemy także i my: przez żywe rozpoznawanie Pana Jezusa obecnego w naszym życiu i w historii.

Slajd 19 - Bibliografia

1. BENEDYKT XVI , ZACHOWUJ CIE I POGŁĘBI AJ CIE WASZĄ WIARĘ
https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/homilie/pl_plpilsudskiego_26052006.html
2. BENEDYKT XVI, LIST APOSTOLSKI W FORMIE «MOTU PROPRIO» PORTA FIDEI OGŁASZAJĄCY ROK WIARY http://www.vatican.va/content/benedict-xvi/pl/motu_proprio/documents/hf_ben-xvi_motu-proprio_20111011_porta-fidei.html
3. BENEDYKT XVI, KATECHEZA 23. 01. 2013 (ABRAHAM)
<https://www.swietyjosef.kalisz.pl/RokWiary/24.html>
4. BENEDYKT XVI, TRWAJCIE MOCNI W WIERZE
https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/podroze/pl_20060528_1.html.
5. KATECHIZM KOŚCIOŁA KATOLICKIEGO
6. KS. A. PRONIEWSKI, PROBLEMATYKA WIARY W NAUCZANIU BENEDYKTA XVI -
https://repozytorium.uwb.edu.pl/jspui/bitstream/113320/1252/1/RTK_10_2011_Proniewski_%5B2%5D.pdf -
7. KS. BP I. DEC – KATECHEZA <https://www.radiomaryja.pl/multimedia/katecheza-modlitwa-ktora-rodzi-sie-z-wiary/> -
8. KS. I. SKUBIŚ, WIARA BEZ UCZYNKÓW JEST MARTWA
<https://www.niedziela.pl/artykul/99506/nd/%E2%80%9EWiara-bez-uczynkow-martwa- jest%E2%80%9D-Jk-2> –
9. PIELGRZYMKA BENEDYKTA XVI DO POLSKI, 2006
https://opoka.org.pl/biblioteka/W/WP/benedykt_xvi/podroze/pl_20060528_1.html